DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

XXVI. évfolyam. 3. szám. 1982. március Ára: 4,50 Ft

MELLÉKLETTEL

SÓTI KLÁRA rajza

LUKÁCS OTTÓ:

Tavaszváró

Felhők szélén
kandikáló
kikelet

Nap-szelekkel
fújjad szerte
a telet

Jégcsap könnye
utolsókat
csorduljon

A kertekbe
pázsit-szőnyeg
guruljon

Felhők szélén
kandikáló
üzenet

Jöjj el, jöjj el,
ülj le közénk
kikelet

STUIBER ZSUZSA rajza

ÜZENI

Kedves Barátaink!

A múltkoriban — talán emlékeztek még rá — sokféle mulatságos bábfigurát készítettünk pingponglabdából. Tetszettek is mindenkinek, aki csak látta, így aztán sokat elajándékoztunk közülük.

Tegnap, amikor Mackó óvódás barátai eljöttek játszani, új bábokat készítettünk, amelyeket egytől-egyig a kamrából varázsoltuk elő. Az egyik főszereplő Sárgarépa kisasszony volt, méltó párja a petrezselyemkoronás Fehérrépa. Persze előzőleg mind a kettőt lesikáltuk, csak úgy ragyogtak. A kisasszonynak papírszalvétából fátylat kötöttünk a piros fejecskéje köré. Egy kövér krumpliba apró lyukat fúrtam, amibe a mutatóujjam épphogy befért. Kutyus lett belőle, aki ide-oda szaladgált a színen. Egy fényes, piros almát Mackó tűzött föl az ujjára, ebből lett Örzse néne, aki mindig megjelent, ha Sárgarépa kisasszonynak és Fehérrépa úrfinak segíteni kellett. Ebből is láthatjátok, hogy a mesét is magunk költöttük. És ha újabb szereplőre volt szükség, mindig találtunk a kamrában hozzávalót. Nemcsak mi mulattunk jól, az óvódások is nagyokat nevettek.

Januári fejtörőnk idején nagy volt a hó; a rejtvény is arról szólt, hogyan lehetne a leggyorsabban utat vágni a hóban. Szerintünk a legalkalmasabb szerszám a hosszú nyelű, széles hólapát. Közületek is nagyon sokan választották ezt.

Könyvjutalmat ebben a hónapban a következő gyerekek kapnak:
Ádász Szabolcs, Orosháza — *Béres Klára, Lóránth Krisztina*, Szombathely — *Bognár Zsanett, Farkas Krisztián, Horváth Béla*, Győr — *Csipei Krisztina*, Szeged — *Farkas Miki*, Kiskunfélegyháza — *Kalocsai Eszter*, Edelény — *Kovács Györgyike*, Gyál — *Lincz István*, Mór — *Magyari Miklós és Péter*, Berettyóújfalu — *Németh Szilvia, Szalay Zsolt*, Sopron — *Novák Beatrix*, Százhalombatta — *Pászner Lívia*, Decs — *Puskár Anikó*, Debrecen — *Sándor Balázs*, Polgár — *Simon Edina*, Dunaújváros — *Szabó Gyula*, Veszprém — *Szakács Zsuzsika és Erika*, Rum — *Tarsoly Gabika*, Siófok — *Técsi Éva*, Dorog — *Tóth Péter*, Sajókeresztúr — *Varga Ildikó*, Székesfehérvár — *Várszegi László*, Budapest — *Petneházi úti Óvoda nagycsoportja*, Miskolc.

Kívánjuk, hogy hamarosan megérkezzen a jó idő, süssön a napocska!

TORDON ÁKOS:

HÚSVÉT EXPRESSZ

ÉLT-VOLT egy nyugalmazott állomásfőnök, aki élt-halt a mozdonyfüttyért. A legszívesebben napestig mozdonyfüttyöt hallgatott volna. De csak madárfüttyöt hallgathatott, mert egy rég elfeledett, rég megszüntetett szárnyvonal mentén lakott, egy réges-régi állomásépületben. Az állomásról is megfeledkeztek, akárcsak a szárnyvonal egyetlen, közeli s ugyancsak nyugdíjas alagútjáról. Még szerencse, hogy az állomásfőnök nyugdíjáról nem feledkeztek meg, mert különben feleségestül kopott volna fel az álla. Így azonban volt mit a tejbe aprítaniuk.

Az állomásfőnökné bevásárolt, sütött-főzött, mosogatott, tyúkot tartott, mosott-vasalt, takarított. S ha bántotta valami, csak az bántotta, hogy súlyos mozdonyfüttyhiányban szenvedő ura egészségi állapota egyre jobban romlik. Mert a nyugalmazott állomásfőnök, a vak is láthatta, napról napra szomorúbb lett, és az ekkora nagy szomorúság, ugyebár, kész betegség.

Az állomásfőnökné egyfolytában azon törte a fejét, hogyan, mivel vidíthatná fel a férjét? S míg ő hasztalan törte a fejét, a tyúkjai egyfolytában tojtak. Ennyi tojást még nem látott együtt a világ! Még szerencse, hogy eszébe jutott a kiszolgált alagút, azt rendezte be tojásraktárnak.

Megörült az alagút, hogy végre megint használják valaminek, valamire, s így nem telik el haszontalanul az élete. Hálából beleduruzsolta az állomásfőnökné fülébe: tortakerekű beiglivonatot süssön húsvétra az urának, hátha ezzel sikerül őt felvidítania!

Az állomásfőnökné megfogadta a tanácsot, és annyi tortát, annyi beiglit sütött, amenynyit Debrecenben, Miskolcon, Kecskeméten és Szegeden együttesen sem sütnek a háziasszonyok. A rengeteg tortát, beiglit titkon mind az alagútba hordta, s ott rejtette el az ura szeme elől. Aztán egy zseblámpa és egy kimustrált bakterlámpa fényénél, időt s fáradságot nem kímélve, elkészítette a kalácsvonatot.

Gyönyörűre sikeredett a mákoskalács-kürtős, dobostorta kerekű, habtekercs-dugattyús kalácsmozdony! Örült az állomásfőnökné, örült a süteményből készült mozdony, s örömében olyan boldog, olyan vidám és olyan hangos mozdonyfüttyöt hallatott, hogy még az alagút is majd belesiketült a füttyszóba.

A beiglivagonok is gyönyörűre sikeredtek, a diósak is, a mákosak is. Az állomásfőnökné a legszívesebben egy álló héten át gyönyörködött volna bennük, de vacsorát kellett adnia az urának. Sietve hátat fordított hát a tojásraktárnak berendezett és a kalácsvonatnak rejtőhelyet adó öreg alagútnak.

Az állomásfőnök a legdíszesebb egyenruhájában ült le az asztalhoz tejbedara kását vacsorázni.

— Azért bújtam bele — magyarázta a feleségének —, mert alkonyattájt a világ legszebb mozdonyfüttyét hallottam... Bár az is lehet, hogy csak a fülem csengett...

Az állomásfőnökné oly vidáman kanalazta a lekváros tejbegrízt, hogy egyszeriben lekvárbajusz nőtt az orra alá.

— Már miért csengett volna a füled, édes uram — mosolyogta lekvárbajusza alatt. — Én mindig hittem a csodákban...

Elmúlt a nagypéntek, kinyílt a gólyahír. Elmúlt a nagyszombat, mit ígér a pipitér: napsütötte szép húsvétot, avagy esőst, borúsat?

Ám hiába sütött a nap húsvét vasárnapján, az állomásfőnökné könnyesőt záporozott: könnytócsák csillogtak az állomás körül. Az állomásfőnök is bosszús-borúsan bámult maga elé, mert húsvéti beigli nélkül nem húsvét a húsvét! Márpedig beigli nem került az ünnepi asztalra!

Sírt-rítt az állomásfőnökné: mazsolástul, dióstul és mákostul, tortakerekestül, porcukrostul, krémestül eltűnt a beiglivonat a fekete alagútból! És mind egy szálig eltűntek a tojások is!

Tán egy 7×7 fejű sárkányt kellett volna strázsának felfogadnom — gondolta a kétségbeesett állomásfőnökné. De hol talál az ember manapság sárkányokat, még a mesekönyvekben is csak el-elvétve, vélte magában a könnyeit ontó szerencsétlen teremtés.

Kedvenc tyúkjai se tudták megvigasztalni. Sem a kendermagosok, sem a koromfeketék, sem a hófehérek, sem a veresbarnák, sem a szürkék, sem a tarkák! Ha legalább a kakas kukorékolt volna, amikor a rablók elrabolták a vonatot és a tömérdek tojást! Avagy most tojnának gyorsan a tyúkocskák, mert a beiglihez tojás kell.

De a tyúkocskák ünnepeltek, húsvétoltak, s eszük ágában sem volt tojást tojni!

Duzzogott az állomásfőnök, s elhatározta, dehogy locsolja meg másnap az asszonyt! Nem éri meg a szagos vizet az olyan feleség, aki megfeledkezik a húsvéti beigliről.

Mérgesen aludt el a férj, sírva a feleség.

Ki tudja, mi történt volna, ha nem a világ legszebb mozdonyfüttyére ébrednek fel húsvéthétfőn.

A füttyre pizsamában szaladt ki az öreg állomásfőnök az állomás elé, és nem akart

SÓTI KLÁRA rajzai

hinni a szemének, amikor a szolgálaton kívüli vén alagútból füttyögve és pöfögve egy valódi beiglivonat robogott ki! Az állomásfőnökné sem akart hinni a szemének, amikor az emeleti ablakból megpillantotta a vonatot. Csodálkozott, majd észbe kapott, és sietve ledobta urának a sapkát és a köpenyt, hogy ne kelljen egy szál pizsamában szégyenkeznie a begördülő vonat előtt. Eztán folytatta a csodálkozást: miképpen eshetett meg, hogy valódi nagyságú vonattá vált a maga csinálta kis kalácsvonat???

Közben, csodák csodája, megszólalt a tíz éve nem használt hangosbemondó. Ezt recsegte a hangszórója: „Húsvét expressz érkezik a maradék vágányra! A maradék vágány mellett tessék vigyázni!"

Ki látott már ilyen csodát: a nyugalmazott állomásra begördült a Húsvét expressz! Mozdonyfüttyel, mozdonyfüsttel, tortakerék dübörgéssel!

A nyugdíjas állomásfőnök peckesen, fiatalosan tisztelgett az expressznek. A beiglimozdonyból kihajolt a mozdonyvezető: egy nagy fülű, agg, nyugalmazott húsvéti nyúl! Az ablakból kihajoltak az utasok: sárgapihés húsvéti csibék, gyönyörű csokoládé nyuszik és csokoládé bárányok, és a csomagtartókból kivirítottak a világ legszebb hímes tojásai!

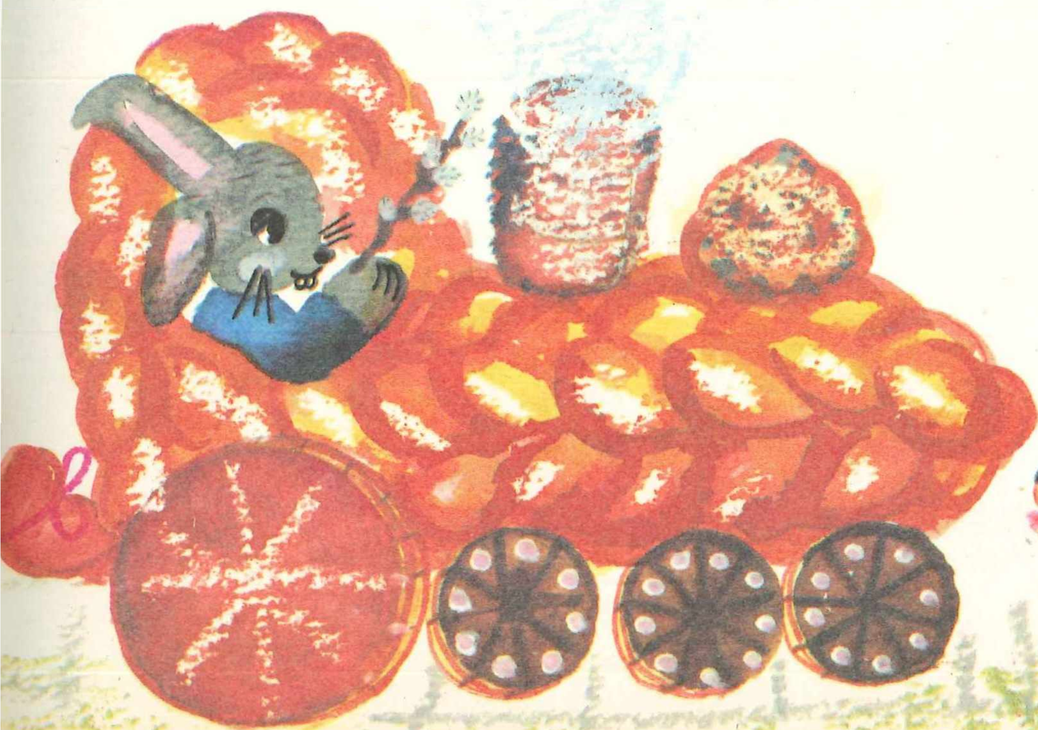
Az állomásfőnökné felöltözött, leszaladt, és beiglit akart szelni a mozdonyból. De a férje nem engedte, átkarolta, és a legfinomabb kölnivízzel alaposan meglocsolta. Hopp! a legszebb hímes tojás kiugrott az ablakon, az állomásfőnökné elkapta, és a férjének adta:

— Köszönöm a locsolást, érte itt a hímes tojás!

Mielőtt az állomásfőnök megköszönhette volna, megszólalt a hangosbemondó: „Tessék beszállni! A Húsvét expresszvonat azonnal indul!"

Az állomásfőnökék gondoltak egyet, és beszálltak.

Vonatoztak. Hogy meddig? Húsvét után kiskeddig. Keddrekedden leszálltak, s Keddrekeddről erdőn-mezőn szépen hazasétáltak.

DUBRAVECZ ATTILA:

PAPAGÁJ

A kis papagáj
papája
a papagáj
A kis papagáj
mamája
a mama-gáj
Nagypapája
— lehet-e más? —
csakis
a
nagypapa-gáj...

KOLTAI ÉVA rajza

VÖCSÖK

Tejet ivott
a vöcsök

Szűk nyakú volt
a köcsög

Bent szorult
a vöcsök feje

Kiborult
a köcsög teje:

zutty...

ENYEDY GYÖRGY:

CSAL

Háromhónapos lehettem. Untam már a babusgatást. Fogtam hát magam, és kiugrottam a bölcsőből. Ott lógott a szögön egy keshedt, folt hátán folt tarisznya. Levágtam vagy tíz ujjnyit a paprikás szalonnából, és a bugylibicskámmal együtt zsupsz! bele a tarisznyába. Felrántottam öregapám vénséges vén csizmáját, és isten véled, kapufélfa! útra keltem.

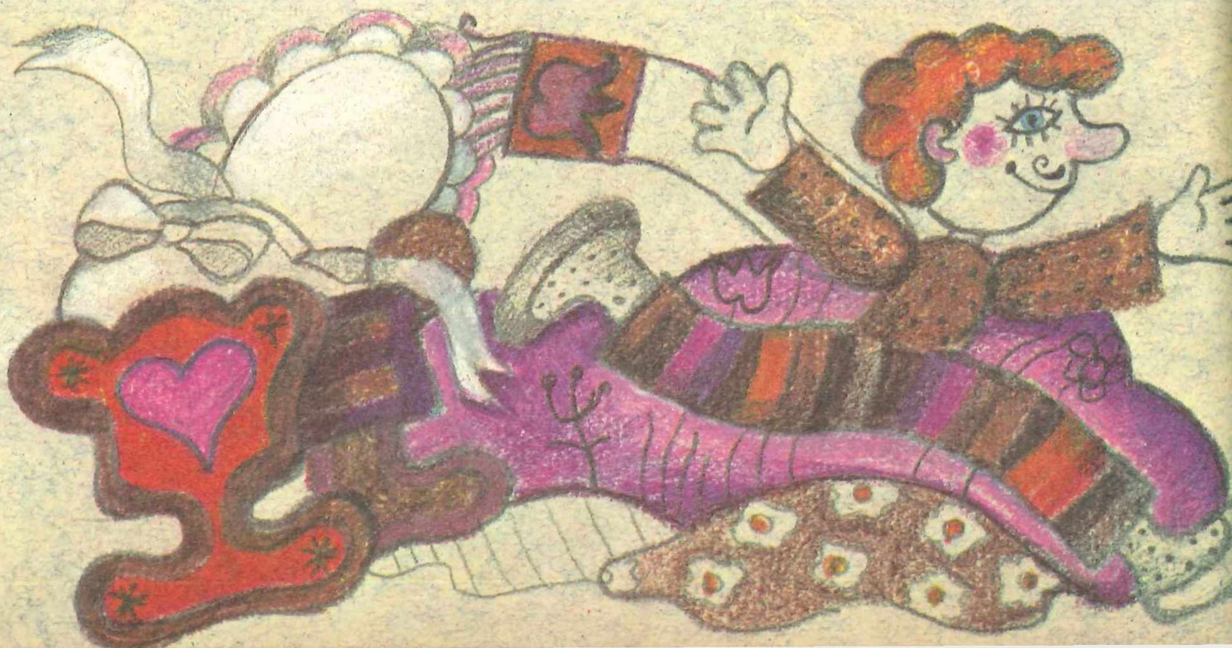
Amint mentem, mendegéltem, megbotlottam egy tökmagban, orra buktam, s mi tagadás, három zápfogam kiköptem. No, de sebaj! Nem olyan fából faragtak, hogy akár csak egy cseppet is elszontyolodtam volna. Pödörtem egyet a bajuszomon, s gyerünk tovább!

Hát, amint így bandukoltam, egyszer csak háromfelé ágazott az út. „Hű! — vakartam a kobakom — most aztán mitévő legyek? Ha erre megyek, az is rossz, ha arra, az tán még rosszabb, ha amarra, a legrosszabb." Elindultam hát az orrom után — a negyedik irányba.

Ám alig tettem pár lépést, széles folyó állta utam. „No, öcsém, öregember leszel, mire ezen átvergődsz!" Már éppen vissza akartam fordulni, mikor eszembe jutott, van nekem egy kedves bugylibicskám. Kinyitottam: épp elért a túlsó partig. Csak át kellett sétálnom rajta.

Lefújtam a port a bugylibicskámról, és odébbálltam.

Egyszerre csak éktelen robajt hallottam. Mintha százakós hordókat gurítgattak volna.

MESE

„Már csak megnézem, mi az" — gondoltam, és elindultam a zaj irányába. Három nap és három éjjel kutyagoltam, s negyedik nap hajnaltájban egy limbes-lombos vén fa alá érkeztem.

Egy szúnyog hevert alatta: nagyobb volt, mint egy elefánt, és úgy horkolt, úgy hortyogott, hogy fel-le billegtek az ágak.

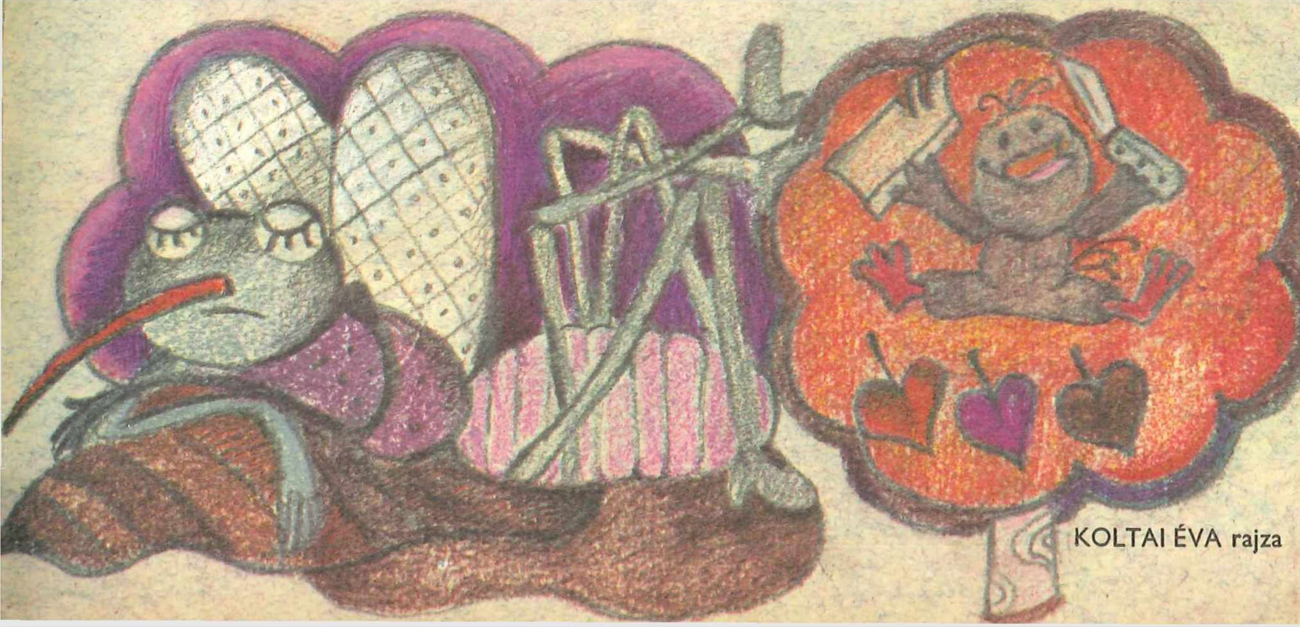
Nem fértem a bőrömbe, letéptem egy zöld fűszálat, és megbirizgáltam vele a szúnyog bibircsókos orrát. Hej, bárcsak ne tettem volna! Ha-a-a-a-a-apppppccci! — tüszszentett a szúnyog, de akkorát, hogy hetvenhét mérföldre röpített a szele. És mire nagy nehezen magamhoz tértem, a szúnyog újból elprüsszentette magát, én meg visszapottyantam — egyenest melléje.

— Ennek a fele sem tréfa! — motyogtam holtra rémülve —, hisz ha még egyet prüszszent ez a beste féreg, kisunokáimnak sose lesz nagyapjuk!

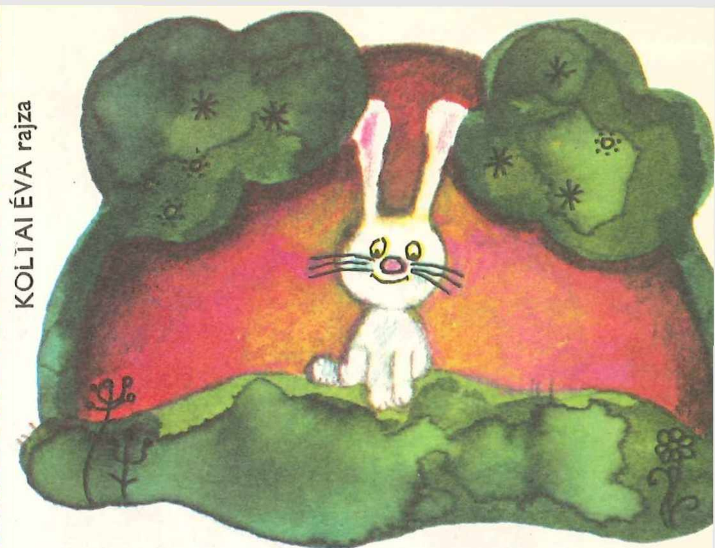
De nem tüsszentett többet, aludt, akár a bunda.

Nagy kő esett le a szívemről, és ha már leesett, nosza, kaptam magam, és mindjárt rá is telepedtem. Már épp nekikészülődtem, hogy egyek, amikor egy veréb szállt arra, és se szó, se beszéd, kikapta a kezemből a tarisznyát, és huss! Mire felocsúdtam, fent csücsült már az ág hegyén, és a szalonnám eszegette a bugylibicskámmal.

Ha a veréb a szalonnám fel nem falta volna, akkor tán az én mesém is tovább tartott volna.

KOLTAI ÉVA rajza

KOLTAI ÉVA rajza

CSIKÓ SÁNDOR:

Mikor az ég...

Mikor az ég alja üres
születik egy tapsifüles

Mikor az ég alján fényt lát
megkíván egy sárgarépát

Mikor az ég fénye gyenge
elindul a rengetegbe

Mikor az ég alja sárga
inába száll bátorsága

Mikor az ég éjbe úszik
örömében nagyot ugrik

Mert hol az ég alja tüzes
ül egy másik tapsifüles

A szovjet gyerekek „Vidám képecskék" című újságának szerkesztői és olvasói köszöntik a magyar gyerekeket a Dörmögő Dömötör 25. születésnapján. Ezen a szép ünnepen veletek örül és veletek játszik a Vidám Képecskék egész vidám társasága: Ceruza, Hagymácska, Pinokkió, Kisvirág, a Robotember és a többiek. Ők a szovjet gyerekek játszótársai, olyanok, mint nektek Fickó és Mackó, az öreg Dörmögő, Berci, Marci meg Borika! Nézzétek csak, még a kismadarak és a virágok is milyen jókedvűek! Most örüljünk, nevessünk, játsszunk együtt valamennyien!

Születésnapi ajándékul ezt a vidám képet és az itt következő szép verseket kaptuk szovjet barátainktól.

JEKATYERINA KARGANOVA:

Daloljanak a madarak...

Madárdalolást akarok,
és zengjenek a patakok,
az égbolt égszínkék legyen tavasszal,
csillogjanak a kis folyók,
lepkék játsszanak fogót,
harmatot hintsen a rétre a hajnal.

Süssön melegen a nap,
zöldüljön ki a nyírfagally,
a tüskés kis sünt rejtse el a fenyő,
a mókuska ugrándozzon,
a szivárvány fent ragyogjon,
és vígan zuhogjon a nyári eső.

Mindenki mindig örüljön,
minden vágyuk teljesüljön,
szépeket álmodjanak a gyerekek, —
jó időt hozzon a reggel,
anyukám nevetve keljen,
háborúk soha többé ne legyenek.

ALEKSZANDR PROKOFJEV:

Vetélkedő tánc

Nap-napocska, napözön.
Nyulacska ül a rönkön.

Kijött Galocska a rétre,
szürke nyuszi nézte, nézte.

Galocska egy dalt dalolt,
kis kezében kendő volt.

És Galjától nem messzi,
ült a rönkön a nyuszi.

Ilyen táncot, igazit,
sose látott a nyuszink.

Ahogy táncolt Galocska,
perdült-fordult nyulacska.

OSVÁT ERZSÉBET

SOMORJAI ÉVA rajza

Maruszja baba

ÚTMUTATÓ A MELLÉKLETHEZ

Találkoztál már valaha Maruszja babával? Ha még nem ismernéd, most bemutatjuk őt kislányaival együtt. A szovjet gyerekek kedves játéka ez a babasorozat, amely eredetileg fából készül, és érdekessége, hogy a legnagyobb babában egyre kisebbek rejtőznek.

Papírból is készíthetsz magadnak hasonlót, és sokféleképpen játszhatsz vele.

Először is vágd körül lapunk mellékletén mind az öt baba körvonalát, aztán hajtogasd hátra a fehér nyelvecskéket a szaggatott vonalak mentén. Kend be ragasztóval a rózsaszínnel vonalazott részeket, és ragassz belőlük zsebet a baba hátára.

Ha megszáradtak a zsebek, nagyság szerint sorba rakhatod a babákat, aztán mindegyik „beleugorhat" az előző zsebébe. Így egy pillanat alatt láthatatlanná teheted, később pedig ismét „elővarázsolhatod" a kislányokat.

Körbe is állíthatod őket, és elénekelheted: *Áll egy ifjú nyírfa a réten...*

HÚSVÉTI MEGLEPETÉSEK

Ajándékkosár

Ez az ajándékkosárka egy mosószeres flakon aljában „ül", csak ki kell vágni belőle! Ha a BIP-es flakont *meleg vízzel* jól kimossák, megpuhul; ollóval könnyen vágható. Az ötlet alapja az a felismerés, hogy a flakon oldalain látható két hosszú mélyedés a nyuszi kajla füléhez hasonlít!

Kérd meg idősebb testvéredet vagy barátodat, hogy vágja ki a kosárkát rajzunk szerint, te pedig készíts textilből szemet, bajuszt a nyuszinak, és ragaszd a fejére. Ha elkészült, megtöltheted a kosarat néhány szem dióval, mogyoróval vagy más apró ajándékkal.

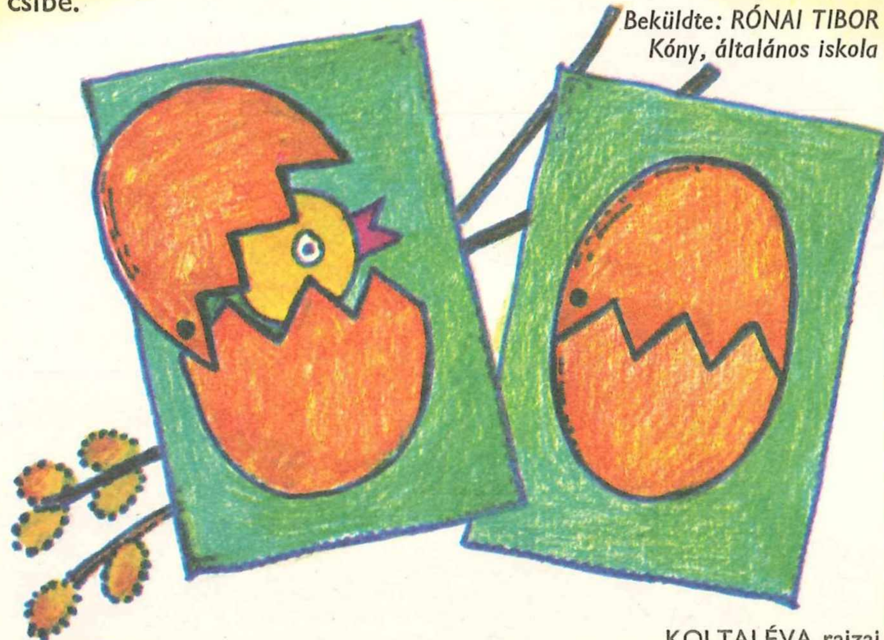
Beküldte: BARÁTI ISTVÁNNÉ
Halásztelek, óvoda

Csibekeltegető

Akinek húsvét táján piros tojás kerül a kezébe, nyomban kíváncsivá válik: vajon mi lehet benne? Te is megkérdezheted a barátodat, elhiszi-e, hogy a tojás a kezedben csirkét rejteget. Ha nem hiszi, felhajthatod a tojás fedelét, és megmutathatod neki a csibét.

Halvány színű kemény kartonpapírból vágj ki egy körülbelül 10 × 15 cm nagyságú négyzetet, és ragassz rá sárga papírból csibefejet. Ezután vágj ki fehér vagy piros kemény papírból két fél tojást, úgy, hogy a zegzugos törésvonalak fedjék egymást. Az alsó felet ragaszd a csirkefej alá, a felsőt pedig erősítsd miltonkapoccsal az alsó rész szélére. Így a fedél szabadon foroghat a felerősítés körül, és kívánságodra akárhányszor előbújhat a kiscsibe.

Beküldte: RÓNAI TIBOR
Kóny, általános iskola

KOLTAI ÉVA rajzai

GARAI PÉTER:

Bukfenc

LEGUGGOLOK,
a szőnyeg, amely piros füvű rétnek látszott,
teleszórva színes virágokkal,
mikor lábaimat behajlítottam
— közelebb jött hozzám.
Ettől virágai szálaikra estek szét,
fonalszálaikra.

BEHAJLÍTOM A NYAKAM,
és leteszem fejemet a szőnyegre.
Így a mennyezet lesz a padló;
mégsem esem fel.
Édesanyám a széken
fejjel lefelé ülve néz,
arcán nincs nyoma a meglepetésnek.

ELRUGASZKODOM,
lábaimmal eltolom magam a virágoktól,
mire a szőnyeg végiggurul a hátamon,
majd pajkosan sarkamra üt.
Fekszem a szőnyegen.
A padló a helyére került.
Mi volt ez?

BUKFENC!

FOGARASI VERA:

Gyűrűhintán...

Gyűrűsödj gyűrűvé
Kasodjál kis kassá
Magasodj magassá
Lobogjál zászlóvá
Pendüljél lengővé
Lendüljél kendővé
Izmosodj izmossá
Sűrűsödj kis borssá
Mozduljál moccanjál
Beteggé ne váljál!

SZÁVAY EDIT rajza

FEHÉR KLÁRA:

A haszontalan cipők

Azt mondta reggel a cipőm, hogy ő nem akar iskolába menni. Hogyisne! Amíg én képeket nézegetek meg mesét hallgatok, ő csak csoszog, és unatkozik a pad alatt. A bal cipőm kijelentette, hogy ő nem cipő, hanem táltos paripa, és elrepül hetedhét országon is túl, a jobb cipőm pedig közölte, hogy ő bizony versenyautó, esze ágában sincs az iskola felé tartani, amikor inkább világversenyen indul, és legyőzi még a Trabantot is.

Mondtam nekik, hogy erről hallani se akarok, gyerünk csak az iskolába! De a bal cipőm jobb felé húzott, és egyre emelkedett, a jobb cipőm balra tartott, keresztbe álltak, nem bírtam velük.

— Mi lesz, Péter? — sürgetett anyuka. — El fogsz késni! Nem látod, hogy öt perccel múlt fél nyolc?

— Nem tudok parancsolni a cipőmnek, nem akar iskolába menni.

— Nahát! — csapta össze a kezét anyuka — én még ilyet nem láttam! Hát mi vagy te? Kiscsoportos óvodás? A jobb lábadra húztad a bal cipődet, és a bal lábadra rántottad fel a jobb cipődet...

SOMORJAI ÉVA rajza

Játsszunk most együtt!

Kedves Szülők, Nagyszülők!
Kedves Felnőttek!

Gyermekeink már óvodás korban is sok fogalmat ismernek. Tudják, hogy a kutya, a macska állat, tudják, hogy az alma, a körte gyümölcs. A gyűjtőfogalmak meghatározása azonban sokszor nehézséget okoz. Irányítsuk rendszerezőképességük fejlődését!

Beszélgessünk először a családról. Soroltassuk fel a gyerekkel a család tagjait. Említsük meg, hogy a család összetartozó csoport. Hasonlóan összetartozó csoport a járművek családja is. Beszéljük meg, hogy miért. (Szállítják az utasokat, az árukat, gyorsítják a közlekedést. Hasonló tulajdonságaik vannak, azért tartoznak egy családba.)

Most csoportosítsuk a gyerekkel együtt a képen látható tárgyakat azonos tulajdonságaik alapján. Egy-egy tárgy több szempontból más-más csoportba is sorolható. Minden esetben mondjuk ki hangosan, hogy *milyen közös tulajdonságuk* alapján soroltuk őket egy csoportba. Kérdésekkel segítsük a csoportosítás megértését. Például: Miben hasonlít egymáshoz a nap, a kályha és a fűtő-

test? Vagy: keresd meg a rajzon azokat a tárgyakat, amelyek melegítenek!

Kérdezzük meg, milyen tulajdonságuk alapján lehetne még csoportosítani! Ha nem tudja, segítsünk.

Színük szerint: Keresd ki a piros tárgyakat! (paradicsom, szita, labda) Mi sárga a képen? (nap, körte, centiméter) Mi lila? (szőlő, lapát, gyűszű)

Alakjuk (formájuk) szerint: Keresd ki a gömbölyű tárgyakat! (nap, labda, paradicsom)

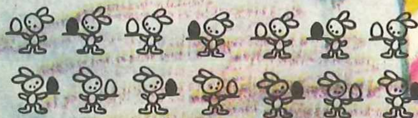
Felhasználhatóságuk szerint: Látsz a képen olyat, ami ehető? (paradicsom, szőlő, körte) Hol látsz varróeszközöket? (gyűszű, olló, centiméter) Melyek a játékok? (labda, lapát, szita)

Anyaguk szerint: Mi készült műanyagból a tárgyak közül? (gyűszű, szita, lapát) És fémből? (fűtőtest, olló, kályha)

Csoportosításra sok lehetőség van a rajzunkon kívül is. Amikor a felnőtt leül újságot olvasni, ültesse maga mellé a gyereket. Adjon a kezébe színes újságot, bízza meg feladattal. Keressen benne állatokat, járműveket vagy gyümölcsöket, az újság jellegétől függően. Így nemcsak nézegeti a képeket, hanem gondolkodik, rendszerez is. Szinte minden gyerek várja, hogy legközelebb is leülhessen „olvasni" a felnőtt mellé. *M. E.*

SOMORJAI ÉVA rajzai

GYÁRFÁS ENDRE:

DÖRMÖGŐÉK AJÁNDÉKA

— Nézzétek — szól Dörmi apó —,
vettem néhány új szerszámot.
Beraknám a kamrába, de
üres helyet nem találok.
A sarokban áll egy láda,
telistele sok limlommal.
Dobjátok ki, ami nem kell!
A legjobb, ha most azonnal.

Gyürkőzik a két kis medve.
— Lássuk, mit rejt a vén láda!
— Lehet, hogy kincs lapul benne?
— Vigyük ki a napvilágra!

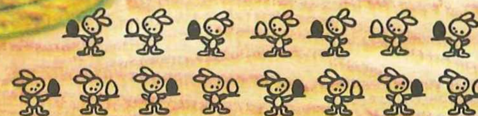
Feszegetik a tetejét,
s kiáltanak: — Tárulj, Szézám!
Előbukkan néhány holmi:
apró vödör, mini szerszám,
felfújható gumikacsa,
facsikó (ha húzzák, csenget),
tarkabarka műanyag-sün,
százszor látott képeskönyvek.

— Kiskoromban — sóhajt Berci —
játszogattam sokszor velük.
Nincs már kedvem
egyikhez sem;
a ládában van a helyük.

— Kell a kamra más dolgoknak —
mondja Marci. — De várj, öcskös!
Támadt egy jó gondolatom:
menjünk el a borzkölykökhöz!
Tudod, nemrég születtek csak.
Keressük fel őket még ma!
Gumikacsa, csengős faló...
ilyen játék nekik való.
Adjuk oda ajándékba!

— Igazad van. Remek ötlet —
rikkant Berci, s máris szalad;
meleg vízzel, mosóporral
megmossa a játékokat.
Elmennek a borztanyára,
s így adják át a csomagot:
— Ezt hozták a kicsinyeknek
Dörmiék — vagyis a „nagyok".

SZÁVAY EDIT rajzai

SÓTI KLÁRA rajzai

JÓL HANGZIK? Képünkön két különböző színű mezőben sokféle dolog képét látod. Sem az alakjuk, sem a színük nem hasonlít, de azért érdemes párokat keresni közöttük, mert egyvalamiben mégis csak hasonlítanak: a nevük csengésében.

Mi a neve a sárga mezőben látható madárnak? Mondd ki jó hangosan! Keress olyan tárgyat a zöld mezőben, amelyiknek a neve hasonlóan cseng. Ha megtaláltad, húzz vonalat közöttük. Így folytasd tovább a játékot a két mező képei között mindaddig, amíg párokat találsz. Végül pár nélkül marad valami. Mi az? Megfejtésül rajzolj egy képet Dörmögő Dömötörnek; legyen rajta az, aminek nincs párja. Rajzodat küldd el szerkesztőségünknek!

K. M.

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Szerkesztő: Rákos Klára. Kiadja az Ifjúsági Lapkiadó V. Felelős kiadó: Dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest VI., Dalszínház u. 10. Telefon: 318-798. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, 1370 Budapest, Postafiók 357. Kiadóhivatal: Budapest VI., Révay u. 16. 1374 Telefon: 116-660. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással KH-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj ne-